POSEIDON

EDIȚIE NOUĂ, NR. 2 / 2015

Mai mult decât profesie, pasiune!

REVISTA ŞCOLII MILITARE DE MAIŞTRI MILITARI
A FORȚELOR NAVALE „Amiral Ion Murgescu”
CONSTANȚA

CUPRINS

Interviu

Interviu cu locţiitorul comandantului Şcolii Militare de Maiştri Militari a Forţelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, comandor Nicu-Liviu NISTOR..... 1

De vorbă cu căpitanul Dan-Ştefan MANOLACHE, Instructor în catedra de electronică şi informatică 4

Interviu cu doamna Liliana IACOB, reprezentantul părinţilor elevilor din anul I în consiliul de administraţie al şcolii 6

Tradiţii şi cultură militară

Ferdinand I (1914-1927)..... 8

Galeria comandanţilor, comandor CIUCHI D. Constantin 10

Despre noi…

Am fost şi eu în anul I 12

Despre mine: Tihanov Adrian 14

Evenimente

Proiectul „O zi în şcoala militară”..... 15

Omul Anului 2014 16

Activităţi extracurriculare 20

Activităţi sportive 23

Ştiaţi că …

Minunile lumii..... 25

Mici istorii. 28

Creaţie şi umor

Poezie 31

Slăbiciune în femeie 33

Interviu cu Dumnezeu 34

Bancuri 35

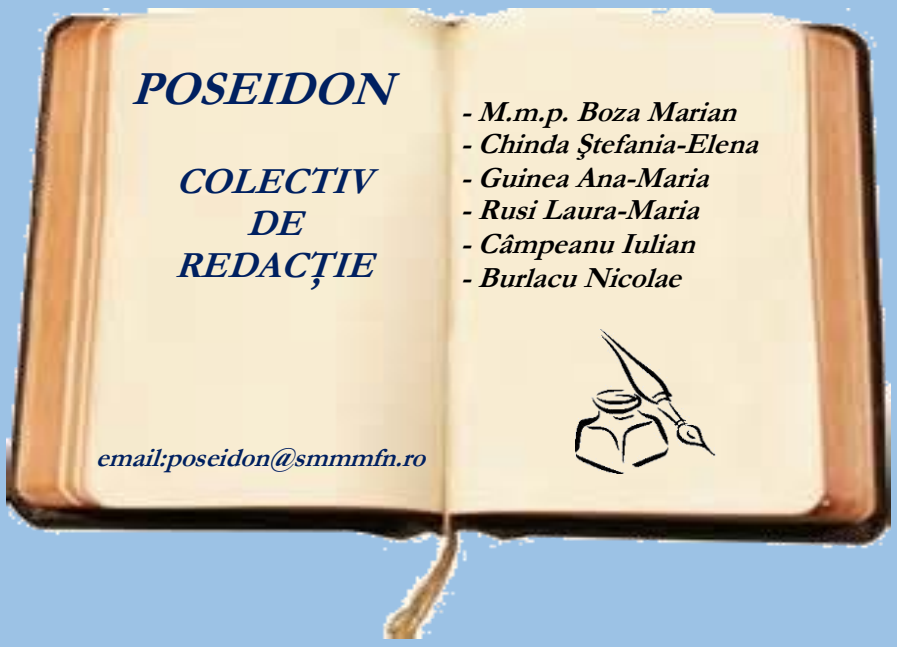

Interviu cu locţiitorul comandantului Şcolii Militare de Maiştri Militari a Forţelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, comandor Nicu-Liviu NISTOR

Domnule comandor aveţi o vechime de 30 de ani în slujba armatei.

Spuneţi-ne câteva cuvinte despre dumneavoastră.

M-am născut în urmă cu 53 de ani, într-o localitate faimoasă pentru poligonul său militar şi anume comuna Cincu din judeţul Braşov. Tatăl meu a fost ofiţer de infanterie iar mama o româncă din comuna despre care tocmai am amintit.

Sunt al doilea născut în familie şi am un frate cu patru ani mai mare ca mine. Încă din copilărie am fost atras şi mi-am dorit să devin marinar. Grădiniţa şi şcoala generală le-am parcurs şi absolvit în municipiul Bacău. Am practicat încă din clasa a II-a baschetul, sport ce m-a format din mai multe puncte de vedere şi care m-a transformat şi mi-a oferit foarte multe satisfacţii şi bucurii.

Am intrat cu succes la Liceul Militar de Marina „Alexandru Ioan Cuza” din Constanţa şi astfel am pornit ceea ce avea să devină meseria şi cariera la care mă gândisem din copilărie. Familia m-a susţinut permanent, lucru ce mi-a fost de mare ajutor în momentele mai dificile prin care am trecut de-a lungul anilor.

La terminarea studiilor am fost repartizat în garnizoana Mangalia, la „vedete”. Mi-am întemeiat o familie în anul 1986 prin căsătoria cu actuala soţie şi iată avem 30 de ani de când suntem împreună.

Avem un fiu în vârstă de 26 de ani, inginer şi absolvent de master la Politehnica Bucureşti şi absolvent al Facultăţii de Marină Civilă din cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”.

Aţi fost prin multe unităţi din Forţele Navale, însă 15 ani i-aţi petrecut la Şc.Mil.Mm.F.N. Ce va determinat să alegeţi şi să rămâneţi în Şc.Mil.Mm.F.N. pentru atâţia ani ?

Am avut un start foarte bun în cariera de ofiţer în cadrul Forţelor Navale Române datorită faptului că am intrat într-un corp de oameni deosebiţi din punct de vedere al cunoştinţelor de specialitate şi aici mă refer la cadrele militare atât la maiştri militari cât şi la ofiţeri. Am învăţat multe şi într-un ritm foarte alert. Am fost îmbarcat pe vedete torpiloare pe aripă - o categorie de nave ce a trecut în capitolul istorie – timp de 10 ani, apoi datorită unor probleme de sănătate am încadrat timp de 5 ani mai multe funcţii în cadrul comandamentului Brigăzii 22 Rachete Navale şi comandamentului Flotilei 2 Mangalia.

Transformările, restructurările, înfiinţările şi desfiinţările de unităţi erau foarte frecvente. Apariţia ordonanţei ce favoriza trecerile în rezervă cu salarii compensatorii au făcut din anii 1998 – 2001 ani cu puternice frământări la nivelul fiecărui cadru militar la acea vreme. Eu îmi doream să continui cariera militară, am optat şi am fost acceptat la Şcoala Militară de Maiştri Militari a Forţelor Navale „Amiral Ion Murgescu” pe funcţia de instructor şef în cadrul catedrei navigaţie şi Arme de Marină. Recunosc că am avut multe semne de întrebare dacă şi cum voi face faţă acestei noi meserii.

Experienţă ca instructor acumulasem la orele în care condusesem pregătirea de specialitate cu maiştrii militari şi militarii în termen la unităţile operative, dar cu elevii mi se părea cu totul altceva.

Afirm că am avut din nou şansa să intru într-un colectiv de profesionişti de la care am învăţat repede multe lucruri, bineînţeles şi cu efortul personal. Nu mai eram tânărul locotenent din urmă cu 15 ani, acum aveam acumulată ceva experienţă. M-am arătat mereu deschis spre dialog, colaborare şi am împărtăşit din cunoştinţele mele colegilor mei şi am primit sprijin de la aceştia.

Când privesc la zestrea de ani acumulaţi în şcoală, deşi sunt mulţi, au trecut pe furiş, prins fiind în activităţi, cursuri, obţinerea de rezultate cât mai bune, schimbul de promoţii al elevilor, de 3 ani apoi de 2 ani, ascensiunea în carieră prin ocuparea de funcţii de instructor superior, resubordonări ale şcolii, evaluări, şef birou învăţământ şi proiectare didactică, convocări, autoevaluări, şef instrucţie şi educaţie, cursuri de carieră, locţiitor al comandatului.

Aţi participat, în calitate de instructor - conducător al practicii desfăşurate la bordul Navei Şcoală „Mircea”, cu mai multe serii de elevi, între anii 2001- 2009. Ce întâmplări sau evenimente v-au impresionat?

Aici povestirile aproape că s-ar întinde la nesfârşit. Am fost conducător al practicii în anii 2001 şi 2002 la Staţiunea de pregătire marinărească Palazu Mare, alături de

regretatul M.m.p. Minciu Gheorghe ce se adresa elevilor cu apelativul „*măi, crocodilule*". Am fost în practică cu primele promoţii de fete, iar odată cu reintrarea în serviciu a NS Mircea, am fost conducătorul practicii în anul 2003.

Pentru mine ca şi pentru foarte mulţi alţi colegi din marină care s-au instruit la bordul navei, emblemă a marinei, toate clipele la bordul acestei minunate nave mi-au pătruns în fiinţa mea.

Am amintiri de la prima urcare la bord în vara anului 1977 la examenul de la liceul militar, am amintiri din fiecare stagiu petrecut la bord ca elev, ca student, cu toate restricţiile şi neajunsurile acelor vremuri dar cu avantajul exuberanţei tinereţii şi camaraderiei deosebite dintre noi, cei ce împărtăşeam aceleaşi idealuri şi luptam cu aceleaşi greutăţi.

Mi-am dorit şi visul a devenit realitate în mai multe rânduri atunci când din postura de instructor am participat la misiuni internaţionale alături de cadeţii academiei şi de elevii şcolii. Împreună cu aceştia am marcat memoria atâtor oameni necunoscuţi pe care i-am impresionat prin calităţile echipajului, curăţenia navei, spectaculozitatea urcărilor în arboradă, lupta în competiţiile sportive organizate, şi comportarea ca adevăraţi ambasadori ai ţării şi marinei în porturile în care acostam.

Am participat la mai multe premiere: remorcarea navei cu vele sub pavilion UK „Jolie Briese", îmbarcarea la NS Mircea a Ofiţerului de comunicaţii în cadrul Tall Ships Atlantic Challenge 2009, sărbătorirea a 70 de ani în serviciul marinei pe data de 17 mai 2009 în portul San Fernando – Tenerife, am navigat cu vele exclusiv timp de 17 zile în traversada Atlanticului de la Tenerife spre Bermuda şi 16 zile de la Boston Statele Unite ale Americii la arhipelagul Azore.

Vreau să mai adaug un amănunt şi anume că acolo unde NS Mircea a acostat a făcut ca românii din acele părţi de lume, preocupaţi cu existenţa destul de individualistă, să se coaguleze, să se întâlnească şi să-şi reafirme cu mândrie nemărginită originea. Ni s-a spus chiar că: „ ...dacă aţi veni mai des am deveni şi noi mai uniţi", „ ....a trebuit să veniţi voi ca noi să ne cunoaştem...".

Care sunt proiectele dumneavoastră pentru viitor?

Proiectele de viitor sunt în parte legate de ceea ce urmează să se întâmple odată cu

finalizarea anului de învăţământ, începerea unui an nou cu o promoţie speram conform cifrelor de şcolarizare aprobate. Îmi doresc să trecem peste evaluarea externă ARACIP cu rezultate excelente şi să facem faţă şi celorlalte provocări care sunt sigur că vor apărea.

Personal îmi doresc să am în continuare o stare de sănătate cât mai bună, să ajut comandantul în actul managerial şi să putem îmbunătăţi actul instructiv educativ în şcoală şi eventual să îmbunătăţim şi statul de organizare şi funcţionare la viitoarea reorganizare.

Ce aşteptări aveţi de la personalul şcolii şi de la elevi?

Aşteptări,...da ar fi. Aş dori ca personalul şcolii să nu abdice indiferent de greutăţi de la menirea de educatori şi formatori de cadre, cu o pregătire de specialitate desăvârşită şi calităţi psiho-morale de cea mai bună calitate. Vechimea multora dintre ei îi situează în vârful de formă al unei cariere didactice, chiar dacă gradele militare ale funcţiilor lor îi dezavantajează..

Elevii trebuie să-şi găsească modele de urmat, să se manifeste matur să facă saltul calitativ în acumularea de cunoştinţe tehnice de specialitate care să le creeze confortul competenţei pe domeniul specializării. Disciplina să-i caracterizeze în toate acţiunile, conştiinciozitatea să le devină o a doua natură.

Transmiteţi un gând colaboratorilor şi subordonaţilor dvs.?

Întrebarea este uşor insinuantă?

În decursul carierei am învăţat că trebuie să mă înconjor de colaboratori în primul rând. Am fost colaborator sper şi pentru comandanţii mei, iar starea de subordonat este doar un element al ierarhiei ce trebuie înţeles în egală măsură de ambele părţi. Am folosit, după ce gradul militar mi-a permis, cel mai des formula „te rog”- nu ca o rugă ci ca o formă civilizată de adresare, şi foarte rar formula „îţi ordon”, considerând că aceasta din urmă trebuie folosită doar când interlocutorul – subordonatul - nu îşi înţelege menirea şi poziţia în ierarhie.

Întotdeauna am dorit să am alături oameni sănătoşi, veseli, cu satisfacţii în plan personal şi profesional şi de aceea, acum când am ocazia de a le transmite ceva în scris prin intermediul revistei, nu voi pierde ocazia de a le transmite lor şi familiilor lor sănătate, bucurii, împlinirea dorinţelor şi ţelurilor lor şi ale copiilor lor.

Cred în puterea echipei şi a grupului în faţa oricăror individualităţi. Îmi doresc ca în viitor să păstrăm cât mai închegat acest colectiv de oameni speciali.

☺ *Ştefania-Elena CHINDA*

De vorbă cu căpitanul Dan-Ştefan MANOLACHE, Instructor în catedra de electronică şi informatică

Domnule căpitan, vă rugăm să vă caracterizaţi în cinci cuvinte.

Inteligent, sincer, familist, visător, rebel.

Dacă nu aţi fi urmat cariera militară, pentru ce altă profesie aţi fi optat?

Arhitect, inginer în telecomunicaţii, actor (probabil de comedie şi dramă).

Cum se împacă viaţa de familie cu cariera militară?

Am absolvit Colegiul Militar „Dimitrie Cantemir" – Breaza în 2001. Eram un puşti care probabil am început viaţa cazonă prea devreme, drept pentru care am optat să stau un an acasă, să copilăresc. Condiţia era ca în anul următor „să mă prind undeva" – cuvintele mamei. Lucru şi făcut. În anul următor am intrat cu bursă la Universitatea Transilvania – Braşov, Facultatea de Telecomunicaţii şi la Academia Navală „Mircea cel Bătrân". Eram acum în faţa unei alegeri de care urma să depindă viaţa mea. Am ales să fiu marinar.

Eram încă puşti, visam la corăbii şi aventuri. Astfel am ajuns aici, să îmi împart timpul între familie şi carieră militară. Nimic mai frumos. Îmi iubesc slujba şi statutul care vine odată cu ea. Ar fi incorect să spun că nu am întâmpinat şi greutăţi, dar cine nu a făcut-o?

Care este cheia succesului dumneavoastră?

Adresându-mi-se această întrebare înseamnă că am succes? Întotdeauna am considerat că fiecare dintre noi are un „motor". Diferenţa o face combustibilul pe care fiecare dintre noi îl folosim. Probabil asta este şi cheia succesului. Pentru mine a fost şi va rămâne întotdeauna familia. Atunci când tot ce faci, o faci nu pentru bani, putere sau afirmare, ci pentru familie şi stabilitate emoţională, eşti fericit. Cu adevărat fericit. Putem afirma atunci, că avem succes?

Care sunt pasiunile dumneavoastră?

Îmi place să mă joc. Cred că niciodată nu am încetat să fiu copil. Eu cred că a îmbătrâni e inevitabil, dar a te maturiza e opţional. Bineînţeles, în nişte limite. Totuşi, cred că, „copilul" trebuie să rămână în fiecare. Să putem râde de stupidităţi „mature". Acestea fiind spuse, îmi place mult să explorez, să joc şah sau jocuri pe calculator (când am timp, din ce în ce mai puţin), îmi place să pun întrebări ca apoi să găsesc răspunsuri. Cred că pasiunea mea este să ştiu.

Ce aspecte vă deranjează cel mai mult la un elev?

Sunt multe lucruri pe care, deși nu mă așteptam, le găsesc deranjante la un elev. Dar, probabil cel mai mult mă deranjează atitudinea letargică pe care o arată față de principalul motiv pentru care el este în bancă – să descopere lumea.

Mereu le spun elevilor mei, că cel mai important mușchi al omului este mintea și, ca orice mușchi el se exersează. Cum? Învățând lucruri. Nu contează că te vei lovi sau nu de ele. Obișnuiește-ți mintea să asimileze noțiuni și principii noi și îți va fi mai ușor să distingi conturul lumii în care trăiești !

Ce apreciați cel mai mult la un elev?

Corectitudinea este probabil cel mai important lucru pe care îl apreciez la un om, fie elev sau nu. A fi corect presupune multe lucruri. Aici, în Școală, putem învăța să fim corecți. Apoi, e prea târziu…

Ce aspirații aveți?

Psihologic vorbind există așa numita piramidă a lui Maslow. Ea are cinci trepte iar fiecare dintre noi ne regăsim pe una dintre ele în anumite momente ale vieții. Singura regulă este că nu putem sări nici o treaptă atunci când urcăm. Ele sunt după cum urmează: nevoi fiziologice – de a mânca și bea; nevoia de securitate – de a avea un culcuș, de a fi în siguranță; nevoia de a avea prieteni – lesne de înțeles de ce, degeaba știi un banc bun dacă nu ai cui să-l spui; nevoia de a fi apreciați în cadrul grupului de prieteni – ceea ce fac să aibă efect în cadrul grupului, lucru care să-mi dea o oarecare apreciere din partea celorlalți; și cea mai importantă, nevoia de a ne autodepăși, de a deveni mai buni. Eu asta aspir, să devin mai bun.

De ce ar trebui un tânăr să opteze pentru Şcoala Militară de Maiştri Militari a Forțelor Navale?

Probabil cel mai important factor ar fi siguranța, siguranța unui serviciu pe o piață a muncii în continuă schimbare și incertitudine.

Astăzi, Școala noastră oferă ceva pe care foarte puține instituții îl oferă – o meserie, dar, mai important, șansa de a lucra în domeniul pentru care te-ai pregătit.

Toți fac o Facultate sau Școală Postliceală ca apoi să își caute de muncă, numai că foarte puțini reușesc să se angajeze pe ceva ce știu și au studiat. Acolo, pe piața muncii civile, e o loterie. Aici, e certitudine.

Care este ultima carte citită?

Bună asta….nu pot spune…să spunem că este o poveste despre Ramona….dar penultima carte citită a fost „De ce iubim femeile?”, o recomand.

☺ *elv. cap. Ana-Maria GUINEA*

Interviu cu doamna Liliana IACOB, reprezentantul părinților elevilor din anul I în consiliul de administrație al şcolii

De ce Şcoala Militară de Maiştri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” pentru fiul dumneavoastră?

Familia noastră este o familie de militari, și tocmai de aceea fiul nostru cel mic și-a dorit să ducă mai departe tradiția. Deci dorința de a fi elev al Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” a fost a lui, și în același timp, a fost susținut și de către noi, părinții.

A optat pentru Şcoala de Maiştri Militari considerând că va învăţa o nouă meserie ce îi va folosi atât în cadrul Forţelor Armate, cât şi în viaţa civilă.

Un alt argument al dorinţei de a fi marinar se datorează faptului că fiul nostru a fost sportiv de performanţă, practicând timp de 10 ani canotajul, ce este un sport de apă, iar zodia lui, cea a peştilor, fiind de asemenea o zodie tot a apei, deci acesta fiind mediul în care se simte cel mai bine.

Înainte de a fi admis, bănuiesc că aveaţi o anumită percepţie privitoare la Şcoala Militară de Maiştri Militari a Forţelor Navale „Amiral Ion Murgescu". Cum o vedeţi acum şi din postura de membru în consiliul de administraţie al şcolii?

Înainte de a fi admis la Şcoala Militara îmi făceam diverse supoziţii şi gânduri negative, de cât de dură şi de grea o fi instrucţia, pregătirea militară, modul de cazarmare, în care fiul nostru va trebui să îşi petreacă 2 ani din viaţă.

Cunoscând câteva amintiri povestite de soţul meu despre perioada în care a fost şi el elev al unei Şcoli Militare, îmi doream enorm de mult să aflu şi să văd eu personal unde va învăţa fiul meu. Însă, providenţa mi-a dat şansa să ajung în postura de membru al consiliului de administraţie al şcolii. Cu aceasta ocazie am avut posibilitatea să cunosc şi să văd ce este dincolo de această intrare somptuoasă a Şcolii Militare a Forţelor Navale „Amiral Ion Murgescu". Şi nu mică mi-a fost mirarea descoperind un colectiv de cadre militare sociabile, cu un puternic spirit pedagogic, cu o puternică dedicare asupra meseriei pe care o au, de a îndruma şi a învăţa pe aceşti tineri să devină cadre militare de nădejde a acestei ţări.

Am avut şansa de a vizita şcoala, mai precis: sala de mese, cazarea, sălile de studiu, laboratoarele acestei şcoli care sunt dotate pe specialităţi, unde aceşti tineri au condiţii foarte bune să înveţe tainele marinăriei. Acum pot recunoaşte că, atât fiul meu cât şi ceilalţi elevi, au parte de tot ce trebuie ca ei să înveţe să se instruiască pe linie militară, atât practic, cât şi ca studiu, alături de un colectiv de cadre militare, pedagogi ce sunt dedicaţi asupra meseriei pe care o desfăşoară.

În postura de membru al consiliului de administraţie al Şcolii Militare de Maiştri Militari a Forţelor Navale „Amiral Ion Murgescu", eu personal felicit şi admir pe toate cadrele militare care participă la instruirea acestor tineri şi îndemn şi alţi părinţi să accepte acest vis al copiilor lor de a ajunge militari ce vor fi instruiţi în această şcoală, deoarece întruneşte după părerea mea, toate condiţiile, atât pe plan de cazare, instruire cât şi de studiu.

Această ţară trebuie să aibă şi pe viitor tineri ce vor ajunge cadre militare de nădejde ce vor apăra glia strămoşească şi apele teritoriale ale României.

☺ *Ştefania-Elena CHINDA*

FERDINAND I (1914-1927)

Este unul dintre cele mai importante capete încoronate care au stat pe tronul regatului României. Personalitatea sa este strâns legată de momentul Marii Uniri precum şi de definitivarea acelei Românii Mari la care visam cu toţii şi de care ne aducem aminte cu emoţie. Om de o vastă cultură, poliglot şi botanist pasionat, Regele Ferdinand a fost sincer dedicat românilor, sub cârmuirea sa înregistrându-se cea mai înfloritoare perioadă a statului românesc modern[1].

Pe 11 octombrie 1914, Regele Ferdinand al României depune jurământul de credinţă faţă de ţară.

Desemnat și recunoscut de Parlament ca principe moștenitor al unchiului său, Regele Carol l, încă din anul 1889, el avea să fie încoronat în cadrul unei ceremonii fastuoase abia opt ani mai târziu, la Alba-Iulia, în cetatea în care în urmă cu mai bine de trei secole intrase triumfal și primul făuritor al unirii celor trei principate românești, Mihai Viteazul. Cunoscut de popor şi cu supranumele de „Întregitorul”, Ferdinand a încununat visul întregii naţiuni de a trăi între aceleași hotare, ale României Mari, chiar dacă pentru realizarea acestui ideal a trebuit să intre în război împotriva ţării sale natale. Deși rudă cu familia imperială ce conducea Germania, Hohenzollern, Ferdinand a acceptat, în Consiliul de Coroană din 14/27 august 1916 și în special datorită reginei Maria, intrarea României în Primul Război Mondial de partea Antantei împotriva Germaniei și Austro-Ungariei, onorând astfel

jurământul făcut cu doi ani mai devreme, acela de a fi „un bun român”.

Născut în Sigmaringen în sud-vestul Germaniei, pe 24 august 1865, Prinţul Ferdinand Viktor Albert Meinrad de Hohenzollern-Sigmaringen a fost fiul Prinţului Leopold de Hohenzollern-Sigmaringen și al Infantei Antónia a Portugaliei, fiica reginei Maria a II-a și a regelui Ferdinand al II-lea, prinţ de Saxa-Coburg și Gotha. Faptul că a fost botezat ca romano-catolic nu a fost o piedică pentru recunoașterea sa ca succesor al lui Carol l pe tronul Regatului României, singura cerinţă a Guvernului de la Bucureşti fiind aceea ca toţi copiii viitorului suveran să fie botezaţi în rit ortodox, religia de stat a ţării. Prinţul Ferdinand s-a căsătorit la 10 ianuarie 1893 cu Prinţesa Maria de Edinburgh, care era nepoata Reginei Victoria a Marii Britanii și a Ţarului Alexandru al II-lea al Rusiei. Au

[1] http://www.descopera.ro/descopera-istoria-romanilor/5178554-regele-ferdinand-i-intregitorul-de-tara, accesat la 25 mai 2015

avut împreună trei fii și trei fiice, cel mai mare băiat, botezat Carol, urmând să devină Regele Carol al II-lea al României.

La 10 mai 1921, Carol s-a căsătorit, la Atena, cu Elena, fiica Regelui Constantin I al Greciei.

În 1921, Ferdinand va avea bucuria să trăiască naşterea nepotului său, Mihai, fiul lui Carol și al Elenei. Cu toate acestea, mariajul dintre Carol și Elena nu avea să reuşească, moştenitorul tronului părăsindu-și soția și fiul, fugind la Paris împreună cu amanta sa, Elena Lupescu.

„În botanică poate să rivalizeze cu cei mai buni reprezentanţi ai acestei ştiinţe. Asistenţa rămâne năucită, când în tovărăşia lui Pârvan, descifrează în Histria nişte inscripţii greceşti şi latineşti. Abatele Mugničre e profund impresionat când constată în cursul unei conversaţii pe care a avut-o la Paris cu regele Ferdinand că suveranul României cunoaşte limba ebraică. Tot aşa de profund impresionat rămâne ambasadorul Franţei, Billy, când, în audienţa de adio, regele îi vorbeşte de meritele poeziei lirice japoneze şi chineze.

Foto: Regele Ferdinand şi Regina Maria decorând militarii care au luptat la Mărăşeşti, august 1917

În cele din urmă, cu inima tulburată, regele îl desemnează ca urmaș la tron pe nepotul său, Mihai, dezmoștenindu-l, în același timp, pe fiul său Carol.

Ferdinand a murit în 1927, de cancer intestinal și a fost urmat la tron de nepotul său Mihai, de șase ani, sub o regență formată din trei persoane, din care făcea parte și cel de-al doilea fiu al lui Ferdinand, Prințul Nicolae[2].

Prefera discuțiile lungi, neprotocolare, „la o țigară”, pe subiecte diverse: biologie, istorie, lingvistică, politică, etc. Un contemporan al său nota: Dacă întâmplător la masă, în cursul conversației, vine vorba despre Wagner, asistența are prilejul să asculte din gura suveranului o dizertație în toată regula, cât se poate de substanțială și judicioasă, asupra muzicii wagneriene și a personalității marelui compozitor. Aceste cazuri răzlețe, constatate numai în chip incidental, pot totuși să ne dea o imagine sumară a culturii multilaterale a regelui Ferdinand”[3].

☺*M.m.p Marian BOZA*

[2] http://www.timpul.md/articol/regele-ferdinand-intregitorul-un-neam-care-a-jurat-sa-fie-un-bun-roman-37809.html, accesat la 25 mai 2015

[3] Diamandi, Sterie, , *Galeria oamenilor politici*,, Editura Gesa, Bucureşti, 1991, p.6

GALERIA COMANDANȚILOR

Comandor CIUCHI D. Constantin
Comandant al şcolii în perioada 1902 - 1903

S-a născut la 18 ianuarie 1863, în comuna Obârşia, judeţul Bacău. A absolvit şcoala primară şi Şcoala de Subofiţeri de la Bistriţa în 1886. La 1 septembrie 1894 i s-a acordat dreptul de a fi ambarcat în escadra franceză din Mediterana. După o serie de ambarcări succesive la bordul cuirasatelor COLBERT (21 sept. – 1 ian. 1985) şi L'AMIRAL DUPERRÉ (1 ian. – 28 mai 1895; 9 sept-20 oct. 1895), a fost autorizat să urmeze cursurile Şcolii de Artilerie Navală din Toulon. În acelaşi timp a urmat cursurile Şcolii de Torpilori de pe nava ALGESIRAS şi cursurile teoretice de artilerie navală pa nava-şcoală de tunari LA COURONNE.

La 15 martie 1895, s-a ambarcat pe cuirasatul L'AMIRAL DUPERRÉ cu care a participat la exerciţiile escadrei franceze. În urma avarierii acestuia, s-a transferat pe nava mixtă de transport ANNAMITE, cu care a efectuat o călătorie în Extremul Orient, vizitând porturile Port Said, Suez, Oboc, Colombo, Singapore, Calenta, Saigon, Baia d'Along, Touran, Hong-Kong şi insula Formosa. În 1896 a revenit pe cuirasatul L'AMIRAL DUPERRÉ.

A efectuat stagiul militar în Batalionul 1 Vânători. A activat ca sublocotenent la Regimentul 32 Dorobanţi (1866-1888), în Corpul Flotilei, ca ofiţer în statul major al canonierei GRIVIŢA (1 ian. 1888), la Arsenalul Flotilei, Inspectoratul Porturilor şi în cadrul Depozitelor Fluviale şi Diviziunii Echipajelor, fiind ambarcat comandant pe şalupa SANTINELA (3-13 iulie 1890; 9 nov.-15 dec. 1890), secund pe canoniera BISTRIŢA (22 sept. – 25 oct. 1890;

10 martie – 12 aprilie 1893, ofiţer la bord). În perioada 13 mai-16 oct. 1891 a făcut parte din statul-major al bricului MIRCEA, ca ofiţer de cart, participând la partea I a campaniei de instrucţie în Marea Neagră, urmată de un voiaj pe ruta Constantinopol, Kios, Rodos, Suda, Piure, Salonic.

Ulterior a fost ambarcat pe canoniera FULGERUL (1 nov. 1891-11 ian. 1893), şalupa SMÂRDAN (11 ian. - 10 mart. 1893), secund pe bastimentul ROMÂNIA (16 apr.-15 mai 1893), bricul MIRCEA (15 mai-20 sept. 1893).

La 1 aprilie 1896 i s-a încredinţat comanda torpilorului ZBORUL din Divizia de Mare, iar în perioada 16 ian. 1896 – 1 ian. 1897 a fost ambarcat pe crucişătorul ELISABETA.

În perioada 1 apr.-10 iulie, respectiv 1 oct. – 10 dec.1897 s-a aflat la comanda navei ROMÂNIA unde a participat la operațiile de salvare a oamenilor şi animalelor din zonele afectate de inundațiile care au avut loc în primăvara acelui an.

La sfârşitul anului 1897 a fost mutat la Serviciul Tehnic al Comandamentului Flotilei, fiind trimis la Londra ca membru în comisia de recepție a tunului de 57 mm şi a mitralierelor cu cinci țevi de calibru 11,43 mm. În octombrie 1898 a trecut la Administrația Centrală a Războiului.

În perioada 17 martie – 25 mai 1900 a fost comandantul navei S.M.R. DOBROGEA.

Numit ofițer secund în statul – major al bricului Mircea, în perioada 3 iun – 16 oct 1900 navigă între Constanța şi Sulina, fiind apreciat de comandorul Emanoil Koslinski, comandantul Diviziei de Mare - „şi-a îndeplinit îndatoririle cu mult zel şi pricepere, aducând reale servicii comandantului său. Posedă pe deplin instrucția specială armei şi continuu şi-o dezvoltă”.

În calitate de căpitan al portului Constanța, în anul 1901 a întâmpinat cuirasatul rus ROSTISLAV sosită în vizită la Constanța.

În 1902 a fost ajutor de şef de corp şi comandant al companiei Constanța, numărându-se printre profesorii Şcolilor de Marină din Constanța, unde a predat cursul de Artilerie la Şcoala de Aplicație. Cursuri care au fost întocmite între anii 1896 -1897.

Între 21 apr. 1904 – 1 apr.1905 s-a aflat la comanda bricului MIRCEA, cu care a executat campania de instrucție în Marea Neagră, pentru recunoaşterea coastelor.

În perioada 1 apr. – 10 mai 1907 a fost comandatul navei S.M.R. PRINCIPESA MARIA, pe care a dus-o pe uscat pe stâncile da la Tenedos. Declarat nevinovat, în anul 1907 i s-a încredințat pentru a doua oară funcția de căpitan al portului Constanța. A mai fost ambarcat episodic pe canoniera BISTRIȚA (11 -14 oct. 1909, 1 nov 1909), avizoul ROMÂNIA (29 oct. 1909, pentru stagiul de stat major), comandant pe monitorul BRĂTIANU (16 oct-1 dec.1909; 1 mart.-1 nov.1910; 1 mart.-10 apr.1913), monitorul KOGĂLNICEANU (11-20 nov.1913), canoniera GRIVIȚA (12-14 aug. 1914; 10-13 dec. 1914), vasul MĂCIN (29-31 aug.1914), crucişătorul ELISABETA (8-12 sept. 1914); 28 apr. - 2 mai 1915) şi monitorul CATARGIU (10-12 apr. 1915).

Numit ajutor al comandantului Diviziei de Dunăre, comandorul Constantin Bălescu, în anul 1910 i s-a încredințat comanda Depozitelor Generale ale Marinei. La 16 oct. 1910 a revenit la Divizia Dunăre, fiind numit comandantul Diviziei a II-a Monitoare.

Până la Primul Război Mondial a îndeplinit funcția de şef al Serviciului de Artilerie, Torpile şi Electricitate. În 1915 a fost numit directorul Arsenalului Marinei.

A fost decorat cu Ordinul rus „Sf. Ana” clasa a III-a (1901), Ordinul „Coroana României” în grad de cavaler (1905), „Semnul onorific de aur” pentru 25 de ani de serviciu (1906), Ordinul „Steaua României” în grad de ofițer şi „Coroana României” în grad de ofițer.

Bibliografie:
*Moşneagu Marian „**Dicționarul marinarilor români**” editura Militară, Bucureşti, 2008.*

☺ *Ştefania-Elena CHINDA*

Am fost şi eu în anul I

Într-o zi monotonă de ianuarie mi-a venit ideea. Fără să mai stau pe gânduri am început antrenamentele, ce-i drept în prima zi am făcut 3 flotări dar le-am făcut corect. Ca urmare a intensului antrenament am reuşit să intru la şcoala militară. Ce a urmat după asta a fost minunat.

În prima zi am participat la o loterie nedeclarată: colegii de dormitor. Sunt cei mai tari colegi şi le spun mereu asta mai ales când Matei sforăie precum tunul de pe Fregată, sau când Alin răpune cine ştie ce balaur în somn. Şi Nicu este o persoană specială, în fiecare seară îmi spune cu o voce caldă: Noapte Bună! Închide televizorul acela mai repede că nu pot să dorm!!!

Gabi este cel mai bun frizer, dar îşi aduce aminte că l-am supărat fix în momentul când mă tunde. Mie îmi place dar din respect pentru colegi port tot timpul capela. Tot atunci am cunoscut-o pe Ana colega de anul II. Este o persoană sensibilă, în sensul că se răneşte foarte uşor şi destul de des. În doar câteva luni cu gipsul strâns a reuşit să-şi facă statuie în mărime naturală.

În următoarele zile am primit uniformele militare. Dacă nu ştiai că e unitate militară , puteai să juri că ai nimerit în mijlocul unei imense şedinţe foto. Toţi se pozau în noile haine cu o

profesionalitate invidiată chiar şi de cele mai celebre modele.

După asta am început instrucția militară. Săracul domn locotenent doar el ştie cum a reuşit să facă o mare de picioare stângi să defileze în cadență şi încă nu îmi dau seama ce şmecherie a folosit să ne învețe onorul cu arma.

Este o persoană foarte calmă şi nu ne ceartă atunci când greşim, ba din contră, se uită la noi şi cu zâmbetul pe buze ne spune: „Săptămâna asta nu ieşi în învoire”. Cu toate astea noi îl iubim.

plutoane, cât de credincioşi eram, ba, când îmbrăcam ținuta de oraş, cea neagră, jurai că suntem un sobor de preoți venit în pelerinaj. În ziua examenelor auzeai la tot pasul „dă doamne să îmi pice ce am învățat”, „Sf. 5 pogoarăte la mine”, iar crucile şi mătăniile erau ceva obişnuit.

Ajunşi în al doilea semestru monotonia a fost distrusă de competițiile sportive unde am reuşit să câştigăm tot, iar euforia a fost întreținută şi de gândul că în scurt timp vom pleca cu Nava Şcoală Mircea.

Cu paşi repezi am ajuns în ziua Jurământului militar. Țin minte perfect, erau multe grade afară: amirali, comandori, maiori. A fost emoționant: lacrimi, poze, părinți cu inima cât elefantul…

Însă după mult aşteptata permisie s-a dat cu adevărat milităria jos din pod: am început cursurile. Să ne fi văzut pe toți, 4

Se observă nerăbdarea şi curiozitatea cu fiecare zi care trece. Sper că va fi un voiaj liniştit căci am rău de mare.

Cam asta a fost povestea anului I, mai stăm la bârfe şi în anul II dar până atunci ….

VÂNT DIN PUPA MARINARI !!!

.

☺ *elv.cap Iulian CÂMPEANU*

Despre mine…

Numele şi prenumele: Tihanov Adrian

Data naşterii: 4.09.1990

Locul naşterii: Brăila

Zodia: Fecioară

De ce am ales Şc. Mil.Mm.F.N.: Prestanţă. Loc de muncă stabil. Uniformă militară

Părerea mea despre Şc. Mil.Mm.F.N: Este o instituţie de prestigiu şi sunt mândru că fac parte din acest colectiv

Planuri de viitor: să devin scafandru de luptă şi să excelez în acest domeniu

Relaţiile cu colegii de clasă: relaţia mea cu colegii se bazează pe respect, încredere şi devotament. Uşor, uşor ne îndreptăm către o prietenie îndelungată.

Pasiuni: iubesc sportul, în special sporturile de echipă, pentru că este foarte importantă comunicarea şi asta trebuie să facem şi ca militari, nu?

Filme preferate: Aventură şi Mister

Ultimul film văzut: Închisoarea Îngerilor , 50 shades of Gray.

☺ *elv. cap. Laura-Maria RUSI*

Proiectul „O ZI ÎN ŞCOALA MILITARĂ”

Sub egida şi cu sprijinul Inspectoratului Şcolar Judeţean Constanţa, această strategie s-a concretizat prin încheierea, la finele anului 2008, a unui Protocol de Colaborare la care au aderat, până în prezent, un număr de douăzeci şi două de licee şi colegii tehnice din Constanţa şi judeţ.

În cadrul larg al Protocolului de Colaborare, Şcoala Militară de Maiştri Militari a Forţelor Navale „Amiral Ion Murgescu” a iniţiat şi a inclus în calendarul comun un proiect intitulat sugestiv „O zi în şcoala militară”, încă de la finele anului 2010, proiect ce se adresează elevilor din anii terminali ai liceelor şi colegiilor partenere.

Scopul principal al colaborărilor îl reprezintă „elevul” care, prin implicare directă în proiecte de cunoaştere a istoriei naţionale, activităţi educative, sportive şi de cunoaştere reciprocă, de cultură generală, beneficiază de alternative constructive la pregătirea de zi cu zi şi care prin constanţa derulării lor, duc la creşterea responsabilizării viitorilor tineri ai ţării, la dezvoltarea personalităţii şi a abilităţilor comunicative.

Proiectul „O zi în şcoala militară” se derulează anual şi se bucură de o largă participare a elevilor liceeni constănţeni, fete şi băieţi.

Aflat deja în al patrulea an şcolar de derulare, proiectul înseamnă un prim contact al elevilor din liceele partenere cu mediul militar şcolar, în general, dar şi cunoaşterea factorilor motivaţionali ai alegerii unei cariere de maistru militar de marină, în special.

De la debutul programului şi până în prezent, peste 200 de liceeni au avut, prin rotaţie şi în grupuri de câte trei, pentru o zi, calitatea atestată prin diplomă de „elevi onorifici” ai şcolii noastre, participând la programul zilnic al elevilor instituţiei militare de învăţământ.

„Primul contact cu viaţa de elev militar, cu programul de cazarmă a fost o noutate pentru mine. Ştiam câte ceva despre militărie de la tatăl meu, despre

rigoare, respect, portul uniformei, program strict, despre cât de bună este mâncarea la cazan...

Interesante cabinetele de specialitate şi stilul de predare interactiv, dar şi orele de sport desfăşurate la bazinul de înot. Le-am povestit colegilor de la liceu despre cum se înalţă Drapelul Naţional şi cum, toţi elevii şcolii, în poziţie de drepţi, cântă Imnul Ţării. Am mai văzut acest gen de festivităţi la televizor şi niciodată pe viu.

Cred că o carieră militară se potriveşte caracterului şi personalităţii mele. Dar, până la vară, mai am de trecut un hop, adică bacul...". Am consemnat numai câteva impresii ale unui „elev onorific" al Şcolii Militare de Maiştri Militari a Forţelor Navale.

Faptul că, după şapte ani de la iniţierea Protocolului, au înţeles să subscrie la iniţiativa noastră un număr considerabil de instituţii civile de învăţământ preuniversitar, este o confirmare a beneficiilor acestui tip de colaborare instituţională şi că, Şcoala Militară de Maiştri Militari a Forţelor Navale este un pilon activ în oferta învăţământului preuniversitar în zona dobrogeană, prezent în viaţa comunităţii locale.

Implicarea prin participare a instituţiei de învăţământ postliceal a Forţelor Navale în viaţa socială locală reprezintă o constantă a strategiei de creştere şi menţinere a vizibilităţii proprii, asigurându-se prin aceste pârghii feed-back-ul percepţiei exterioare.

☺ *Gabriela STANCIU*

„Omul Anului 2014"

Competiţia „Omul Anului" a fost inaugurată în Armata României în anul 2010 şi urmăreşte recompensarea valorii profesionale a personalului militar şi civil care contribuie la crearea unei imagini pozitive a instituţiei militare şi la creşterea vizibilităţii structurilor militare, la nivel naţional, la nivelul Alianţei sau pe plan internaţional.

Ajuns la cea de-a V –a ediţie Concursul „Omul Anului" în Forţele Navale a cunoscut o dezvoltare semnificativă pe parcursul timpului. Peste 80 de concurenţi s-au întrecut în competiţie anul acesta, la cele douăsprezece secţiuni, câştigătorii fiind anunţaţi în cadrul evenimentului organizat în colaborare cu Televiziunea Română.

În cadrul acestei ediţii, la secţiunea „Imaginea şi vizibilitatea Armatei Române şi a Forţelor Navale " Şcoala de Maiştri Militari Forţelor Navale „Amiral Ion Murgescu" a fost reprezentată cu succes de **locotenent-comandor HANU CRISTIAN**, instructor şef în Catedra electromecanică navală. Deşi a obţinut doar locul III, pentru noi, cei ce îi suntem alături este un învingător.

În perioada 08.08.2013-02.03.2014 a participat la misiunea Operation Enduring Freedom XIII, fiind încadrat în funcţia de „Action Officer – Joint Visitors Bureau" din Comandamentul Diviziei Multinaționale Sud Kandahar, Operația „Enduring Freedom XIII" Afganistan. În cadrul acestei misiuni a executat activităţi care au contribuit la creşterea vizibilităţii structurilor militare din compunerea şi subordinea Statului Major General şi al Forţelor Navale la nivel național şi internațional:

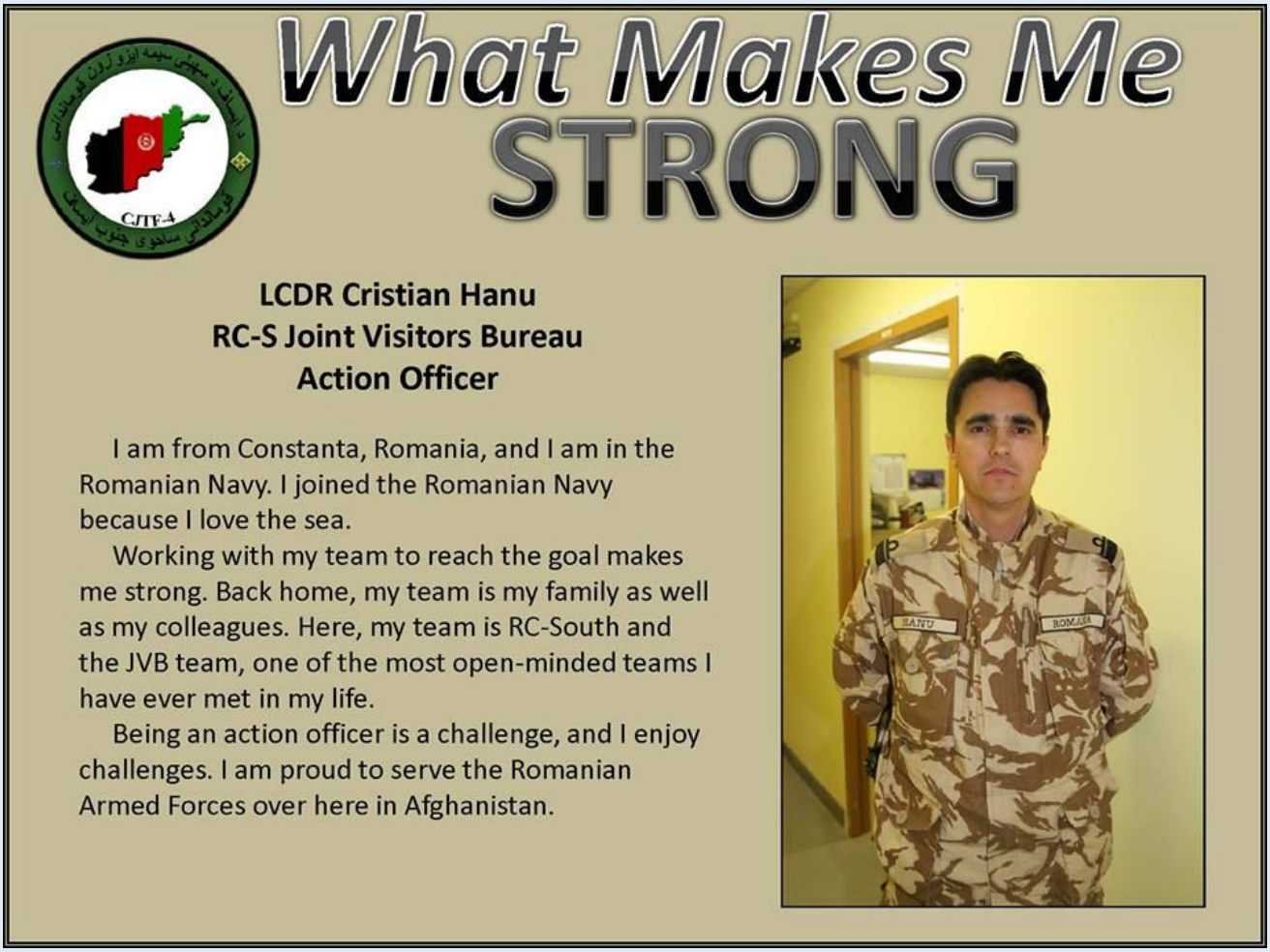

- A întocmit şi prezentat personalului de stat major american al Diviziei Multinaționale Sud Kandahar aspecte referitoare la istoria României şi participarea României la diferite războaie/conflicte armate;
- A asigurat promovarea Armatei Române prin efectuarea, împreună cu partenerul american a unor articole despre:
  - Militari români dislocaţi în structuri din cadrul Comandamentului Regional Sud publicate pe pagina de facebook a RC-South;
  - Ziua Armatei Române(25 octombrie 2013)- articol publicat pe pagina de facebook a RC-South;
  - Ziua Națională a României (01 decembrie 2013) – articol publicat pe pagina de facebook a RC-South;
  - A asigurat colaborarea dintre conducerea militară a serviciului religios al S.U.A şi cel al României din baza aeriană Kandahar.

În pofida restrângerii dimensiunii JVB, de la 9 la 4 membri, în timpul dislocării a îndeplinit suplimentar, în mod

excepţional, diverse funcţii, inclusiv cea de şef birou. A coordonat şi executat escorte ale vizitatorilor de nivel înalt, în conformitate cu intenţiile comandantului Combined Joint Task Force - 4, general-maior Paul LaCamera.

Prin contribuţia şi dedicarea de care a dat dovadă, a jucat un rol vital în succesul misiunii RC -S JVB şi în special prin implicarea în majoritatea vizitelor de nivel înalt. Fără contribuţia personală Comandamentul Regional Sud nu ar fi putut executa /îndeplini toate sarcinile şi scopurile dorite de vizitatorii de nivel înalt.

A executat coordonarea în condiţii excepţionale între diversele categorii de personal/structuri în vederea atingerii scopului propus de vizitele de nivel înalt.

A fost responsabil pentru activităţile necesare executării în condiţii excelente a peste 180 de vizite de nivel înalt, printre care amintim:

- Vizita locţiitorului secretarului american al apărării (The Deputy Secretary of Defense)

- Vizita prim-locţiitorului secretarului de stat pe probleme de achiziţii, tehnologie şi logistică împreună cu toţi şefii serviciilor logistice din cadrul categoriilor de forţe ale S.U.A
- COMISAF
- COMIJC
- SACEUR
- Vizita comandantului JVB
- Vizita ministrului lituanian al apărării
- Vizita şefului SMG lituanian
- Vizita ministrului belgian al apărării
- Vizita ataşatului român în Afganistan

Pentru conducerea şi modul exemplar de îndeplinire a obiectivelor, sarcinilor şi misiunilor încredinţate în timpul misiunii din teatrul de operaţii Afganistan, şeful de stat major al Combined Joint Task Force – 4 l-a evaluat cu calificativul ***„Excepţional”***.

De asemenea pentru modul merituos şi exemplar dovedit pe timpul Operaţiei „Enduring Freedom XIII”, dedicaţia excepţională în timpul îndeplinirii atribuţiunilor în cadrul operaţiilor combatante din Afganistan, care a contribuit covârşitor pentru succesul misiunii comenzii, preşedintele S.U.A i-a conferit ***„The Bronze Star Medal” (Medalia Steaua de Bronz).***

În semn de recunoaştere şi înalt profesionalism şi a devotamentului de care a dat dovadă în îndeplinirea cu succes a misiunilor încredinţate, precum şi pentru capacitatea de a acţiona şi comunica într-un mediu multinaţional, şeful SMG i-a conferit ***„Emblema de Merit în Slujba Păcii clasa a II-a”.***

Pentru recunoaşterea meritelor proprii în urma participării la acţiuni militare, şeful SMG i-a conferit titlul onorific de ***„Militar Veteran”.***

La secţiunea „Învăţământ, ştiinţă şi artă militară şi navală” Şcoala de Maiştri Militari Forţelor Navale „Amiral Ion Murgescu” a fost reprezentată cu succes de **căpitan-comandor CIOCIOI IANCU**, instructor superior în Catedra de electronică şi informatică, obţinând premiul II. Acest premiu i-a fost acordat pentru munca depusă în implementarea şi dezvoltarea sistemului de management al calităţii în Şcoala Militară de Maiştri Militari a Forţelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, astfel încât calitatea învăţământului să fie menţinută şi dezvoltată la nivelul standardelor aprobate la nivel naţional.

În acest context sunt incluse organizarea şi desfăşurarea cursurilor de perfecţionare/specializare a maiştrilor militari, în special, în domeniul geamandurilor hidroacustice, având impact la nivelul Statului Major al Forţelor Navale precum şi asupra vizibilităţii Armatei României la nivel internaţional.

☺ *Ştefania-Elena CHINDA*

Activităţi extracurriculare

În zilele de 10,11 februarie 2015 elevi, cadre militare şi civile din Şcoala Militară de Maiştri Militari a Forţelor Navale „Amiral Ion Murgescu" au participat alături de membri ai echipajului navei americane „U.S.S. Cole" la activităţi organizate de Universitatea Ovidius - American Corner şi Academia Navală „Mircea cel Bătrân".

Activităţile desfăşurate au avut o dublă semnificaţie: pe de o parte s-au comemorat 70 de ani de când sergentul Cole şi-a pierdut viaţa în cel de-al doilea război mondial, în februarie 1945, iar pe de altă parte s-au aniversat 20 de ani de când distrugătorul american U.S.S. Cole a intrat în serviciul marinei militare a S.U.A., în februarie 1995.

Şcoala Militară de Maiştri Militari a Forţelor Navale „Amiral Ion Murgescu" a iniţiat campania de promovare a ofertei educaţionale proprii, pentru anul de învăţământ 2015/2016, în rândul elevilor din anii terminali ai liceelor şi colegiilor tehnice din oraşul Constanţa şi judeţ.

Ca în fiecare an, campania se va desfăşura şi în unităţi de învăţământ liceal din judeţele limitrofe, tinerii liceeni beneficiind de informaţii utile cu privire la concursul de admitere, în special, dar şi despre factorii motivaţionali intrinseci ai alegerii unei cariere militare în învăţământul militar preuniversitar de marină.

La data de 28 martie 2015, Şcoala Militară de Maiştri Militari a Forţelor Navale „Amiral Ion Murgescu" a găzduit cea de-a XXIII-a ediţie a concursului de matematică „Vasile Urseanu", organizat de Liga Navală Română.

Concursul s-a adresat elevilor din clasele a VIII-a şi, ca în fiecare an, s-a bucurat de prezenţa a peste 100 de copii din ciclul gimnazial, atât din şcolile constănţene, cât şi din cele limitrofe.

În perioada 06-10 aprilie 2015, la Şcoala Militară de Maiştri Militari a Forţelor Navale s-a desfăşurat proiectul naţional „Şcoala altfel: să ştii mai multe, să fii mai bun”, în cadrul căruia s-au derulat activităţi în sprijinul iniţiativelor Statului Major al Forţelor Navale „Săptămâna Porţilor Deschise” şi „Armata – o şcoală altfel”.

Un număr de peste 200 de elevi şi profesori însoţitori au vizitat instituţia noastră, un interes deosebit fiind reprezentat de muzeul şcolii, cabinetele şi laboratoarele de specialitate.

Anul 2015 a fost declarat Anul Veteranilor de Război, cu ocazia împlinirii a 70 de ani de la ultima conflagraţie mondială.

Prin suita de activităţi cu caracter comemorativ la nivel naţional, se îndeamnă la reculegere pentru dispariţia eroilor neamului, pentru aprecierea eforturilor şi sacrificiului suprem pentru apărarea integrităţii teritoriale şi a democraţiei.

Şcoala noastră s-a alăturat acestor demersuri şi, în profund spirit de cinstire şi respect, la data de 11 aprilie 2015, elevi ai instituţiei militare de învăţământ au participat, printr-un gest simbolic, la ambientarea şi igienizarea unor locuri de veci ale veteranilor de război din cimitirul Central din Constanţa.

În perioada 06.05 – 08.05.2015, în Şcoala Militară de Maiştri Militari a Forţelor Navale „Amiral Ion Murgescu” s-a desfăşurat cea de-a V-a ediţie a sesiunii de comunicări ştiinţifice a cadrelor didactice.

Au participat cadre didactice din instituţiile militare de învăţământ preuniversitar (şcoli militare de maiştri şi subofiţeri) şi cadre didactice din unităţi de învăţământ preuniversitar din Constanţa, Medgidia, Mediaş şi Buzău.

Sesiunea de comunicări ştiinţifice s-a desfăşurat pe 3 secţiuni:

- Inginerie electronică şi Ştiinţe nautice;
- Inginerie electrică şi Inginerie mecanică;
- Ştiinţe socio-umane şi fundamentale.

Instituţiile de învăţământ participante au fost:

- Şcoala Militară de Maiştri Militari a Forţelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, Constanţa;

- Şcoala Militară de Maiştri Militari şi Subofiţeri a Forţelor Aeriene „Traian Vuia”, Boboc;
- Şcoala Militară de Maiştri Militari şi Subofiţeri a Forţelor Terestre “Basarab I”, Piteşti;

- Colegiul Tehnic Energetic, Constanţa;
- Liceul Tehnologic „Gheorghe Miron Costin”, Constanţa;
- Şcoala gimnazială nr. 24 “Ion Jalea”, Constanţa;
- Liceul Tehnologic "Dragomir Hurmuzescu", Medgidia;
- Centrul şcolar de educaţie incluzivă, Buzău;
- Liceul Teoretic “Stephan Ludwig Roth”, Mediaş.

În aceeaşi perioadă în şcoala noastră s-a desfăşurat şi convocarea echipelor manageriale ale şcolilor militare de maiştri militari şi subofiţeri din Ministerul Apărării Naţionale.

În perioada 16 mai – 05 iunie 2015, în Şcoala Militară de Maiştri Militari a Forţelor Navale „Amiral Ion Murgescu” s-au desfăşurat activităţi specifice culturale româno-americane, în cadrul unui program de pregătire intensivă de limba engleză, denumit Cultural Understanding and Language Profeciency (CULP - 2015).

Activităţile au fost susţinute de o delegaţie americană de cadeţi, formată din 9 membri, de la Jackson State University şi au participat elevi din anul I şi II ai şcolii. Scopul activităţii a constat în executarea unei pregătiri interactive intensive în limba engleză a elevilor şcolii, dar şi un schimb cultural româno-american.

Derularea activităţilor din cadrul acestui program au adus o contribuţie importantă la creşterea nivelului de cunoaştere a limbii engleze de către viitorii maiştri militari ai Forţelor Navale.

Sursa: http://www.smmmfn.ro/evenimente
☺ Lt.cdor Valentin NAE

Activităţi sportive

Asociaţia Sport pentru Sănătate a organizat, în zilele de 18 şi 19 martie a.c., Cupa „Sport pentru Sănătate” la tenis de masă, competiţie ce s-a adresat exclusiv amatorilor.

Dintre cei 73 de participanţi la evenimentul sportiv organizat la Tomis Mall, s-au regăsit elevi şi personal din instituţia noastră, recompensaţi pentru prestaţia deosebită, astfel:

- plt.maj. Florin Şolcan – locul II, secţiunea Ligă Expert,
- elev fruntaş Costel Adrian Dorofte – locul I, secţiunea Ligă Starter
- elev caporal Victor Belgun – locul II, secţiunea Ligă Master şi locul IV, secţiunea Ligă Expert

În perioada 20.04 – 28.05.2015, în garnizoana Constanţa s-a desfăşurat etapa finală pe Ministerul Apărării Naţionale a „Competiţiilor sportive şi aplicativ-militare de vară pentru instituţiile militare de învăţământ – etapa jocurilor sportive”.

Lotul sportiv al şcolii noastre a participat şi a obţinut, pe secţiuni, locul I la baschet, locul II la handbal şi locul III la volei masculin, la nivel de şcoli militare postliceale.

În perioada 08.05 – 13.05.2015 s-a desfăşurat în garnizoana Piteşti „Competiţiile sportive şi aplicativ-militare de vară pentru instituţiile militare de învăţământ” (natație, duel de foc, patrulă militară şi atletism).

La această competiţie lotul şcolii a obţinut următoarele rezultate:

ATLETISM – masculin
Locul III - ştafeta 4 x 100 m plat
Locul III - ştafeta 4 x 400 m plat
Locul II şi III - ştafeta 400 m plat
Locul III - ştafeta 1500 m plat

ATLETISM – feminin
Săritura în lungime: Locul I – elev frt. Predescu Florentina

NATAȚIE

ştafeta combinată – locul I
100 m liber – locul I şi II
100 m brass – locul I şi III

PATRULĂ MILITARĂ – locul III

DUEL DE FOC – masculin – locul I
DUEL DE FOC – feminin – locul I

La finalul celor două etape echipa şcolii a obţinut locul II în clasamentul general.

În garnizoana Sibiu s-a desfăşurat în perioada 24.05 – 30.05.2015, finala pe M.Ap.N a Campionatului Militar de pentatlon. La finalul celor 5 probe, echipa şcolii a obţinut locul 5.

În perioada 04 – 06.06.2015 s-a desfăşurat în garnizoana Sibiu finala pe M.Ap.N. a Campionatului militar de Judo.

La această competiţie s-au obţinut următoarele rezultate:

Locul I - 90 kg – elev fr. Dorofte Costel
Locul II – 66 kg - elev fr. Ibram Denis
Locul III – 81 kg - elev fr. Bratu Cătălin

În urma acestor rezultate echipa noastră s-a clasat pe locul III în clasamentul general.

☺ *prof. Mircea UNGUREANU*

MINUNILE LUMII

Locul unde se nasc norii. Cascadele Iguaçu sunt cele mai puternice din lume

Cascada ***Iguaçu*** este a doua ca mărime din lume, după Cascada Victoria din Africa, şi una dintre minunile naturale ale lumii.

Înălţimea nu este însă atât de impresionantă ca lungimea, cascada părând să se întindă la infinit. Aflată la graniţa dintre Argentina şi Brazilia, impresionanta cădere de apa se întinde pe 2,7 km şi, conform legendei, a apărut în urma unui exces de furie a unui zeu care îşi pierduse iubita. O altă legendă spune o poveste puţin diferită: un şarpe pe nume Boi a despărţit lacul în 2, după ce un localnic furase inima unei fete, care urma să fie cina sa. Numele cascadei, ca şi cel al râului, provine din limba Gurani şi înseamnă „Mari Ape”.

Când navighezi la vale, pe cursul superior din jungla braziliană al râului ***Iguaçu,*** auzi tot drumul ţipetele maimuţelor şi cântecele păsărilor exotice, până când, la un moment dat, la început îndepărtat, apoi din ce în ce mai tare, te înconjoară un zgomot asurzitor, ca de tunet. În acest moment e bine să faci calentoarsă ori să tragi repede la mal.

Zgomotul infernal este generat de prăbuşirea râului ***Iguaçu*** de la 70-80 de metri, într-o prăpastie de forma unei potcoave imense cu o deschidere de aproape 3000 de metri, alcătuită din roci bazaltice, aflată la graniţa dintre sudul Braziliei, Paraguay şi Argentina. Râul învăluie într-o ceaţă densă insulele acoperite cu păduri tropicale, aleargă apoi înspumat prin aşa-numitul Defileu al Diavolului, apoi se linişteşte, înainte de a se odihni definitiv, la vărsarea în uriaşul fluviu Paraná.

Nu este vorba de o singură cascadă, ci de 21 de cascade mari şi circa 250 mai mici, răspândite pe o suprafaţă în formă de semilună largă. Perdele gigantice de pâclă groasă se ridică continuu din ape, însoţite adesea de curcubeie.

Indienii guarani, care trăiesc în apropiere, numesc această zonă „locul unde se nasc norii” şi vin aici să-şi îngroape morţii.

Brazilienii consideră Saltos do ***Iguaçu,*** cum numesc ei cascadele, una dintre marile minuni naturale ale lumii, în faţa căreia faimoasa Niagara se poate ruşina. Cascadele ***Iguaçu*** sunt de trei ori mai largi şi au un debit (420 milioane de litri pe minut) de două ori şi jumătate mai mare decât Niagara.

Marele Canion

Marele Canion este un traseu de 350 de kilometri prin altă lume. În 1898 marele scriitor scoţian John Muir scria despre Marele Canion: „Arhitectura lui este atât de nepământeană, de parcă ai fi aterizat într-o lume dispărută, pe o altă planetă. Este un joc al naturii minunat, bizar şi uriaş, de un colorit incredibil, cu contraste dramatice şi parfum natural puternic, într-o linişte ca de mormânt.”

Mai bine de 10 milioane de ani, râul

Colorado şi-a croit drum, tăind în piatră şi în istoria Pământului.

Măreţia Marele Canion nu iese în evidenţă de la distanţă: este un lanţ stâncos, la fel ca multe altele, undeva între Utah şi Arizona. Când te apropii însă şi priveşti în adânc de pe buza canionului – locul cel mai bun este Desert View – vezi peisajul în trepte, stâncile colorate în nuanţe de roşu aprins care contrastează cu pădurile de pin, reflectându-se în unda subţire, argintie, a învolburatului Colorado.

Râul a tăiat, ca un bisturiu, o secţiune prin scoarţa terestră, permiţându-ne să aruncăm o privire în istoria veche de milioane de ani a planetei noastre. Pereţii în trepte ai Marelui Canion sunt scăldaţi în culori aprinse, ca şi cum soarele ar străluci deasupra lor.

Canionul este un defileul de o adâncime ce depăşeşte 1800 de metri şi care a apărut într-o zonă asemănătoare geografic cu Silezia, situată la graniţa dintre Polonia şi republica Cehă.

Colorado, este râul care l-a format, curge cu 19 kilometri pe oră prin 160 de cataracte. La această viteză considerabilă,

el transportă 40000 de tone de aluviuni pe zi, astfel încât în zona Glen Canyon s-au depus peste 700000 de tone de sedimente. Pe fundul canionului, vara, temperatura ajunge la 45°C, ca în deşertul mexican, pe când sus, pe culme, sunt cam 24°C, o temperatură foarte plăcută.

Damasc, oraşul de vis

Povestea acestei oaze a început cu şase mii de ani în urmă.

Nimic nu seamănă, în imaginaţia arabilor, mai mult cu Paradisul decât capitala siriană Damasc. Povestea spune că profetului Mahomed i s-a părut atât de nepământean oraşul din oază, încât nu a vrut să intre în el. „Omenirea cunoaşte un singur Paradis şi acela nu e pe pământ”, ar fi spus profetul întemeietor al islamului şi, din acest motiv, el s-a oprit când a ajuns în partea sudică a Damascului – al-Qadam - lăsându-şi acolo urmele tălpilor, care, conform tradiţiei, au rămas vizibile mult timp.

Damascul îşi datorează bunăstarea râului Barada, cel care a creat oaza naturală dintre munţi şi deşert. Cu şase mii de ani în urmă, primii oameni se stabiliseră deja în preajma providenţialei surse de apă, care a atras şi alţi nomazi, până când micul sat s-a transformat în oraş. Nici un alt colţ de lume nu a mai fost locuit atâta vreme în mod neîntrerupt. Istoricii arabi consideră Damascul leagănul civilizaţiei urbane, fiind cu mult mai vechi decât primele oraşe europene.

Nenumărate sunt legendele strâns legate de acest oraş biblic şi sfânt al Islamului. Avraam, părintele tuturor semiţilor, s-ar fi născut – se spune – aici. Tot aici Cain l-a ucis pe fratele său Abel, iar Sf. Anania l-a vindecat de orbire pe Saul, transformându-l astfel pe prigonitorul primilor creştini într-un mare apostol – Pavel.

La ridicarea oraşului umbrit de palmieri din oaza înconjurată de munţi au contribuit cele mai importante culturi mediteraneene.

Dacă ar avea loc cercetări arheologice în inima anticului oraş, dincolo de zidul cu şapte turnuri, este aproape sigur că aceste săpături ar da la iveală şi urmele asirienilor, babilonienilor, perşilor sau grecilor, pentru a menţiona doar câteva dintre popoarele care au contribuit la istoria Damascului.

Din 636 încoace, oraşul s-a dezvoltat ca important centru spiritual şi cultural al islamului.

Bibliografie: 100 de minuni ale lumii, Editura All

☺ Ştefania-Elena CHINDA

MICI ISTORII

Floarea care a cucerit Europa - LALEAUA

Laleaua nu este originară din Europa şi a călătorit mult înainte de a ajunge în grădinile din Occident.

Povestea ei începe undeva în Orient, în câmpiile şi munţii Asiei Centrale…

Potrivit istoricilor, lalelele sau dezvoltat în Asia, la graniţa dintre China, Tibet, Rusia şi Afganistan. Este unul dintre cele mai neprielnice locuri de pe planetă, un loc în care cu greu ne-am imagina că poate creşte o floare. De aici, din Asia Centrală, de la poalele munţilor Tian Shan, laleaua sălbatică s-a răspândit în mod natural spre vest, ajungând până pe malurile Mării Negre.

Turcii nomazi au întâlnit floarea în toată această zonă vastă, iar laleaua a devenit pentru ei un simbol al vieţii şi fertilităţii. În acelaşi timp, laleaua era venerată şi în Persia, ea fiind menţionată în versurile faimosului poet Omer Khayam (1048-1113). În artă, laleaua apare pentru prima dată la turcii selgiucizi, în secolul al XIII – lea, dar dispare apoi, la începutul epocii otomane, din cauza interdicţiei islamice de a reproduce orice formă de viaţă. Cu toate acestea, războinicii otomani foloseau simbolul lalelei ca să poarte noroc în bătălie, purtând haine decorate cu imaginea florii.

Pentru musulmani în general, nu doar perşi şi turci, laleaua era floarea cu cel mai înalt rang, ea având o semnificaţie aproape divină. În limba turcă, laleaua se numeşte *laleh*, iar în alfabetul arab cuvântul conţine aceleaşi litere ca şi Allah.

Laleaua a devenit, astfel, floarea lui Dumnezeu.

În imperiul otoman, după epoca lui Suleyman Magnificul, laleaua a intrat într-un con de umbră, din care a ieşit abia un secol mai târziu, în timpul lui Mehmed al IV-lea (1648-1687), un sultan pasionat de horticultură şi în special, de lalele. Succesorul său Ahmed al III – lea (1703-1730), a fost la rândul său un mare iubitor al acestei flori, iar perioada domniei sale este cunoscută drept Epoca Lalelor (Lâle Devri). În acei ani, Istanbulul n-a fost doar capitala Imperiului; era şi oraşul lalelelor, căci aici se organiza anual un mare festival dedicat florii preferate a sultanului.

În 1453, turcii au cucerit Constantinopolul bizantin şi au făcut din el noua capitală a imperiului, iar Mahomed al II-lea a iniţiat mai multe proiecte de construcţii care să schimbe faţa oraşului. Au fost construite atunci Palatul Topkapî, Moscheea Fatih şi foarte multe grădini, umplute cu cele mai iubite flori ale turcilor: zambilele, garoafele, trandafirii, narcisele şi mai presus de toate, lalelele.

Sultanul a colorat Constantinopolul cu aceste grădini, iar laleaua s-a răspândit în întregul oraş, începând chiar cu grădina privată a lui Mahomed al II-lea.

Spre sfârşitul secolului al XV-lea şi începutul secolului al XVI-lea, când dispare interdicţia de a reproduce plantele în artă, laleaua devine un motiv principal în arta islamică otomană. Ea este reprezentată nu doar pe produsele ceramice (ceramica de Iznik), ci chiar şi pe robele sultanului şi pe armura imperială.

Până la jumătatea secolului al XVI-lea, interesul otomanilor pentru lalele nu s-a tradus şi printr-o cultivare organizată a florii, care se răspândise până atunci sub forma sa sălbatică. Însă în epoca lui Suleyman Magnificul, otomanii încep să cultive atent lalele şi să dezvolte tot mai multe soiuri ale florii: spre exemplu, aşa-zisa lalea de Istanbul avea până la 1500 de varietăţi. Cele mai frumoase soiuri primeau şi nume alese, precum „Perla nepereche”, „ Roza zorilor” sau – în cazul celui mai frumos şi rar întâlnit soi – „Lumina Raiului”(*Nur-i-Adin*).

Occidentalii ajunşi la Istanbul în acea epocă, precum negustorii sau ambasadorii, erau uimiţi de frumuseţea oraşului şi de pasiunea otomanilor pentru flori, dar mai ales pentru lalele. Prin urmare, era doar o chestiune de timp până ca un bulb de lalea să-şi facă drum spre Europa.

Sursele istorice nu au înregistrat exact momentul sosirii lalelei în Europa, este posibil ca floarea să fi ajuns întâmplător pe meleagurile europene, cândva în Evul Mediu, dar dacă a făcut-o, ea nu a atras atenţia nimănui.

Abia după jumătatea secolului al XVI-lea, specialiştii în botanică încep să vorbească despre lalele, cam în aceeaşi perioadă în care primele flori ar fi aduse de la Istanbul la Viena de către Oghier Ghislain de Busbecq, ambasador al Imperiului Romano-German în capitala otomană între anii 1554-1562. Însă la 1559 câteva lalele se găseau deja într-o grădină din Bavaria, înainte ca Busbecq să se întoarcă de la Istanbul; cum au ajuns acolo nu se ştie.

Odată ajunsă în Europa, laleaua s-a răspândit repede şi a căpătat o faimă aparte. Era o floare nemaiîntâlnită, frumoasă delicată, dar totuşi rezistentă, şi chiar dacă europenii nu aveau aceeaşi pasiune pentru flori ca turcii, laleaua le-a atras atenţia. Era şi o perioadă în care botanica şi horticultura erau la modă în rândul elitei europene, iar nobilii se întreceau în a face rost de soiuri proprii de lalele, fiecare mai frumos decât precedentul.

Începutul maniei olandezilor pentru lalele a fost cauzat de o anomalie a florii: un virus care afectează culoarea petalelor, creând petale în mai multe culori. Apariţia acestor soiuri în diverse combinaţii de culori i-a făcut pe horticultori să încerce să le reproducă sau să creeze noi varietăţi. Dacă un soi obişnuit de lalea era oricum valoros, o lalea rară se vindea, evident, la un preţ mult mai mare, iar vânătoarea perpetuă după noi soiuri a făcut ca preţul bulbilor să crească din ce în ce mai mult.

În primele trei decenii ale secolului al XVI-lea, preţul lalelelor în Olanda a continuat să crească. Fenomenul a căpătat o amploare uriaşă şi, pentru Olanda, chiar surprinzătoare, având în vedere că vorbim de o societate protestantă, în care religia condamna orice soi de exces sau extravaganţă. Era însă şi o societate în care oamenii aveau o pasiune neîntrecută pentru jocurile de noroc, iar pentru ei specula cu bulbi de lalele era o afacere atrăgătoare.

Bibliografie: Historia nr. 159/2015

☺ Ştefania-Elena CHINDA

Sfârşit

S-au consumat apusuri şi făclii,
Tutun, parfumuri, arcuri şi săgeți,
Am fost când mai lucizi şi când mai beți,
Am fost când mai inerți şi când mai vii…

Dar ce-am fost ieri, azi nu mai putem fi.
Inexpresivi ca, pe perete, varul –
Sorbim din cupa dragostei amarul,
Căci desfătarea, iată, se sfârşi!

Cu ochii-nfipți în ochii tăi adânci,
Înduioşată sunt şi rău îmi pare
Că veşnice-s doar valurile-n mare
Şi trainică-i doar umbra de sub stânci.

Fiica mării

Pe cerul meu, frate cu marea,
Albastre doruri trec vuind,
Tu pleci şi te întorci – uitarea
Se joacă între noi, plutind.

Rămân nisip uscat sub tine
Uscat, şi sterp, şi alb, şi rece
Zic „Vreme trece, vreme vine”,
Or „Vreme vine, vreme trece”?!

Şi nu mai pot să mai respir
Aerul tău sărat şi greu,
Ca-n stâncă sapă-n trupul meu –
De ce mă sapi? De ce mă mir?!

Eşti pace – uneori – vin să te-ascult,
Vin să te vad, să nu te dau uitării,
Dar tu mă-neci în dansul tău ocult…
Cu toate astea sunt a ta –
Sunt fiica mării.

.

☺M.m.IV Steluța-Andreea PÎRVU,
absolvent 2011

Rămâi cu bine

Rămâi cu bine dragă România,
Rămâi cu bine tu prieten drag!!!
Căci eu plecat pe mări şi pe oceane-n larg
Îţi port în suflet demnitatea, dorul şi mândria.

Şi-am să navig pe ape-nvolburate,
Păstrând mereu stindardul sus,
Mă voi lăsa purtat de ape, să fiu dus
Până în zare şi chiar mai departe.

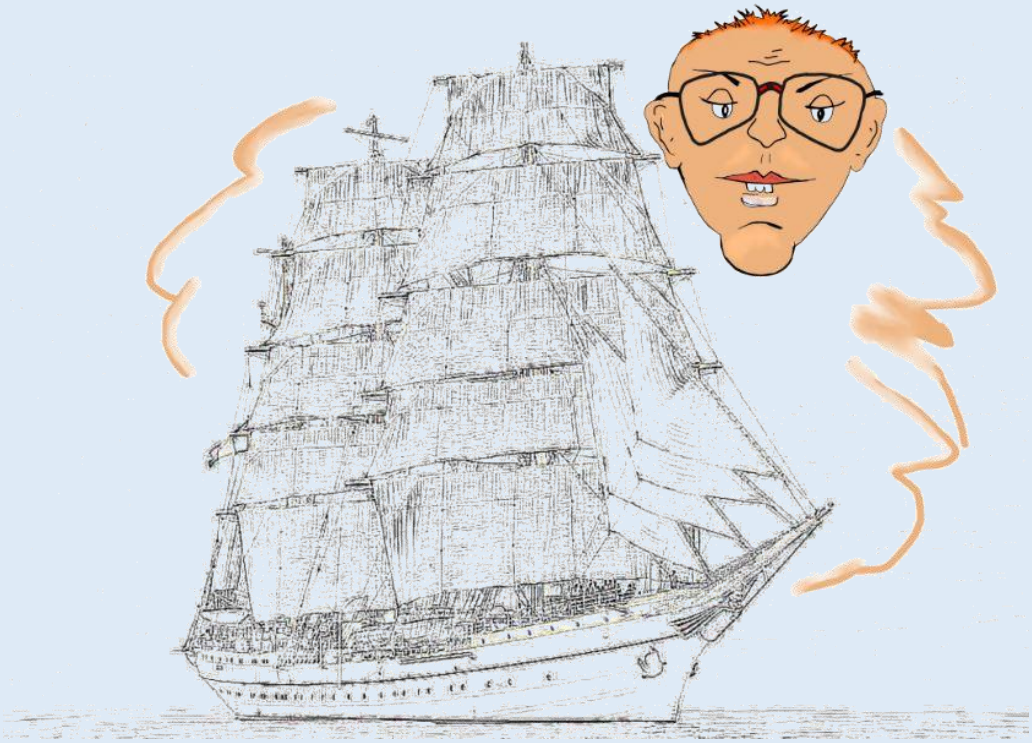

Îmi va fi dor de tine, îmi va fi dor de voi
Dar mă gândesc cu drag şi voi zâmbi mereu
Chiar dacă ştiu că o să fie greu
M-ajuţi să fiu puternic şi să rămân vioi,

Acum vă las pe toţi, să ne vedem cu bine!!
Căci pânza se înalţă şi farul ne salută
E timpul ca uniţi să ne-apucăm de muncă
Rămâi cu bine dragă România, rămâi cu mine!

☺ *Text: elv.cap Iulian CÂMPEANU*
Grafică: M.m.p Marian BOZA

SLĂBICIUNE ÎN FEMEIE

Până când Dumnezeu a creat femeia, El era deja în a şasea zi de lucru peste program.

Un înger a apărut şi a spus: „De ce îți ia aşa de mult timp să creezi asta?”

Şi Dumnezeu a răspuns: „Ai văzut planul pentru ea?”

Trebuie să fie rezistentă la apă, dar nu din plastic, să aibă peste 200 părți care să se mişte, toate care să se poată înlocui şi să fie în stare să funcționeze cu diet coke şi resturi de mâncare; să poată ține patru copii deodată în brațe, să aibă un sărut cu care să vindece de la un genunchi zgâriat la o inimă zdrobită, - şi o să facă totul cu două mâini.

Îngerul a fost uimit de cereri. „Doar cu două mâini?”

Nici o şansă. Şi astea sunt cereri doar pentru modelul standard? E prea multă muncă pentru o zi.

„Aşteaptă până mâine să termini.”

„Doar nu o să aştept!” a protestat Dumnezeu. Sunt aproape să termin această creație şi e atât de aproape de inima mea. Deja se vindecă pe ea însăşi când e bolnavă. Şi poate lucra 18 ore pe zi.

Îngerul s-a apropiat şi a atins femeia.

„Dar ai făcut-o aşa fină, Doamne!”

„Ea este fină, Domnul a fost de acord. Dar am făcut-o şi puternică. Nici nu ai idee ce poate îndura sau realiza.”

„Va fi în stare să gândească?” a întrebat îngerul.

Dumnezeu a răspuns: „Nu numai că va fi în stare să gândească, va fi în stare să raționeze şi să negocieze.”

Apoi îngerul a observat ceva, a întins mâna şi a atins obrazul femeii. Mi se pare că ai o scurgere în modelul ăsta. Ți-am spus că ai încercat să pui prea mult în modelul ăsta!

Nu-i o scurgere... Domnul l-a corectat. Asta-i o lacrimă!

„Pentru ce e lacrima?” a întrebat îngerul.

Domnul a răspuns: „Lacrima e felul ei de a-şi exprima bucuria, tristețea, durerea, dezamăgirea, dragostea, singurătatea, supărarea şi mândria ei.”

Îngerul a fost impresionat. „ Doamne eşti un geniu. Tu te-ai gândit la toate. Femeia e cu adevărat uimitoare.” Şi este! Femeile au puteri care îi uimesc pe bărbați. Ele trec prin dificultăți şi ele poartă poveri, dar mențin fericirea, dragostea şi bucuria.

Ele zâmbesc când ar vrea să țipe. Cântă când ar vrea să plângă, plâng când sunt fericite şi râd când sunt nervoase.

Se luptă pentru lucrurile în care cred, se împotrivesc nedreptății.

Nu acceptă „nu” ca răspuns când cred că există o soluție mai bună. Ele se lipsesc de bunuri ca familiile lor să aibă de-ajuns. Ele merg la doctor cu un prieten speriat, iubesc necondiționat.

Plâng când copii lor au succes şi se bucură când prietenii lor primesc recompense. Sunt fericite când aud de un nou născut sau o nuntă. Inima lor se frânge când un prieten moare. Ele jelesc la moartea unui membru din familie.

Totuşi sunt puternice când crezi că nu mai au nici o putere. Ştiu că o îmbrățişare şi un sărut poate vindeca o inimă frântă. Femeile vin în orice formă, mărime şi culoare. Ele vor conduce maşini, vor zbura, vor merge, vor alerga. Inima femeii este ceea ce ține lumea să meargă.

Ele aduc bucurie, speranţă şi dragoste. Au compasiune şi idealuri. Dau suport moral familiei şi prietenilor. Femeile au lucruri vitale să spună şi totul să dăruiască."

TOTUŞI DACĂ EXISTĂ O SLĂBICIUNE ÎN FEMEIE, ACEASTA E CĂ ÎŞI UITĂ VALOAREA.

Bibliografie: „Maxime şi cugetări", Zarafu Gheorghe, Borleanu Lucian, Ed. Blassco, Bucureşti, 2010.

INTERVIU CU DUMNEZEU

de Octavian Paler

Ai vrea să-mi iei un interviu, deci! zise Dumnezeu.

Dacă ai timp! i-am răspuns. Dumnezeu a zâmbit.

Timpul meu este eternitatea. Ce întrebări ai vrea să-mi pui?

Ce te surprinde cel mai mult la oameni?

Dumnezeu mi-a răspuns:

- Faptul că se plictisesc de copilărie, se grăbesc să crească... iar apoi tânjesc iar să fie copii; că îşi pierd sănătatea pentru a face bani... iar apoi îşi pierd banii pentru a-şi recăpăta sănătatea.

Faptul că se gândesc cu teamă la viitor şi uită prezentul, iar astfel nu trăiesc nici prezentul, nici viitorul; că trăiesc ca şi cum nu ar muri niciodată şi mor ca şi cum nu ar fi trăit.

Dumnezeu mi-a luat mâna şi am stat tăcuți un timp.

Apoi am întrebat:

Ca părinte, care ar fi câteva dintre lecțiile de viață pe care ai dori să le învețe copiii tăi?

- Să învețe că durează doar câteva secunde să deschidă răni profunde în inima celor pe care îi iubesc...şi că durează mai mulți ani pentru ca acestea să se vindece; să învețe că un om bogat nu este acela care are cel mai mult, ci acela care are nevoie de cel mai puțin; să învețe că există oameni care îi iubesc, dar pur şi simplu încă nu ştiu să-şi exprime sentimentele; să învețe că doi oameni se pot uita la acelaşi lucru şi că pot să-l vadă în mod diferit; să învețe că nu este suficient să-i ierte pe ceilalți şi că, de asemenea, trebuie să se ierte pe ei înşişi.

- Mulțumesc pentru timpul acordat! Am zis umil. Ar mai fi ceva ce ai dori ca oamenii să ştie?

Dumnezeu m-a privit zâmbind şi a spus:

Doar faptul că sunt aici, întotdeauna.

Bancuri

Vedenii

Pesimistul vede într-un tunel întunericul.
Optimistul vede lumina de la capătul lui.
Realistul vede luminile trenului care vine.
Mecanicul de locomotivă vede trei idioți pe șine…

Legătura indestructibilă

Între fumător şi ţigară, se formează cea mai strânsă legătură: ea arde pentru el, iar el moare pentru ea.

Calitățile mele

Deştept, frumos şi cu bani. Bine că sunt şi singur, că altfel nu aveam decât primele două calități.

Stare imposibilă

- Medicul meu de familie a insistat să trec pe la dumneavoastră, spuse pacientul către psihiatru. Dumnezeu ştie de ce, pentru că eu am o căsnicie fericită, o slujbă sigură, am mulți prieteni, am bani şi n-am griji…
- Hm, spuse psihiatrul, luându-şi carnetul de notițe. Şi de când ai senzația asta?

Logică

- Ți-am citit lucrarea de control. Foarte bună, dar e identică cu cea a colegului tău de bancă. Ce concluzie să trag de aici? întreabă profesorul.
- Că şi a lui e foarte bună.

- Doctore, am fost la dumneavoastră acum vreo trei ani şi mi-aţi spus să mă feresc de umezeală.
- Da, da, îmi amintesc.
- Am venit să vă întreb dacă pot să fac o baie.

- Ce faci Gigel? Întreabă Gina.
- Visez sa fiu militar ca tatăl meu.
- Tata tău e militar?
- Nu, visează şi el…

La recrutare Bulă zice medicului militar:
- Sunt miop deci neîncorporabil!
- Cum vrei să demonstrezi asta?
- Vedeţi cuiul acela în zid?
- Da…
- Ei bine eu nu-l văd!

O voce blondă, disperată, la telefon, la ora 5 dimineaţa:
- Alo! Salvarea?
- Da.
- Veniţi repede, căci în curte e un nebun ce sună goarna şi ne disperă pe toţi.
- Imediat, daţi-ne adresa!
- Vizavi de Unitatea Militară.

Într-o dimineaţă, la o unitate militară, la apelul de dimineaţă, un comandant, după ce salută soldaţii, le spune:

- Am pentru voi o veste bună şi una rea. Voi începe cu cea rea. Astăzi, fiecare soldat va trebui să umple 100 de saci cu nisip. Acum, vestea cea bună: Sunt saci suficienţi pentru fiecare.

La popotă era atârnat un afiş: „Băutura omoară încet, dar sigur”.
A doua zi, o mână necunoscută adăugase: „Soldaţii nu se tem de moarte”.

☺ *elv. plt. adj. Nicolae BURLACU*

Fanionul şcolii

" Cred în misiunea mea de maistru militar şi sunt mândru că aparțin acestei categorii de personal cu responsabilități tehnice speciale în Marină.

Oriunde voi fi, indiferent de situație, nu voi uita niciodată că sunt ROMÂN.

Cu loialitate şi DEVOTAMENT servesc patria, România.

Aşa să-mi ajute Dumnezeu! "

(Crezul Maistrului Militar)

Bricul „Mircea”